

‘Als hij binnenkomt gaat het licht aan’

Hij begon als medewerker bij *Het Parool*, presenteert het tv-programma *De wereld draait door* en nu kondigt hij op billboards zijn eigen blad aan. Vriend & vijand over het fenomeen **Matthijs van Nieuwkerk**. ‘Hij charmeert eerst en slaat dan toe.’ | door Kirsten Munk & Alies Pegtel

“Dat blad *Matthijs*. heb ik langs zien komen op AT5. Eerlijk gezegd zou ik het niet kopen.”

Hans van Beers, voormalig lid van de Raad van Bestuur van de NOS en oud-directeur VPRO

“In *Matthijs*. herken ik zijn lol en plezier om blaadjes te maken. Maar ik vind het wel ongelooflijk hoe hij mij nu overal van enorme billboards aankijkt, murw geslagen door Lucia Rijker... Nou ja, hij zegt zelf dat hij een ijdeltuit is. Alleen Ruud Gullit is hem, geloof ik, met een vergelijkbare glossy voorgegaan.”

John Jansen van Galen, columnist *Het Parool*

“Z’n imago van nonchalante kwajongen wordt door hem strak geregisseerd. Op de kalender die *Esta* van hem uitbracht, heeft hij een pleister om zijn vinger. Dat is geen toeval. Zo’n pleister laat zien: ik ben wel een stoere jongen, maar ik heb ook een kwetsbare kant. Nu staat hij weer met een bebloede kop op de cover van *Matthijs*. Het is een truc waarvan hij weet dat het bij vrouwen meer sympathie wekt dan een portret van een gelikte jongen.”

Paul Damen, OR-voorzitter AT5 ten tijde van het leiderschap van *Van Nieuwkerk*

“Het charisma dat hij nu op televisie laat zien, heeft hij sterk ontwikkeld tijdens zijn studie. Toen hij als jochie van zeven met mijn broer Mark bij ons thuis in Hilversum kwam, was hij vooral bezig met voetballen. Met mijn oudere broer deelde hij ook de liefde voor muziek en een sterk gevoel voor humor. Van lezen hield hij net als ik; wij gingen ’s avonds wel met z’n tweeën naar de bibliotheek.

“Mijn ouders waren ook erg gesteld op Matthijs. In de jaren dat wij alle drie naar het katholieke Alberdingk Thijm College gingen, vonden ze geloof ik dat hij wel een goede invloed had op mijn

broer. Mijn vader Aad was een bekend journalist, maar dat hij zelf ook tv-ambities had, heb ik hem als jongen nooit horen zeggen. Toen hij eenmaal Nederlands studeerde in Amsterdam, net als ik, hing hij wel rond in café De Pels waar journalisten zaten, zoals Jan Donkers. In die tijd viel me ook voor het eerst op dat veel mensen graag in zijn buurt verkeren; sommige studievrienden waren helemaal idolaat van hem.”

Caroline van den Heuvel, verslaggever *EénVandaag*, zusje van jeugdvriend en sportjournalist Mark van den Heuvel

“We studeerden Nederlands, moderne letterkunde, in Amsterdam. Hij was geen opvallende jongen, was ook niet veel op de faculteit. Ik was de harde werker, de jongen wiens aantekeningen altijd werden gekopieerd. Als Matthijs een belangrijk tentamen had, zat ik de hele dag bij hem om te vertellen wat er in de boeken stond die hij had moeten lezen. Ik deed dat graag. Zijn charme gebruikte hij vooral om te maskeren dat hij niet zoveel had uitgevreten.

“In onze vriendschap draaide het vooral om voetbal. We speelden elke woensdagmiddag in het Vondelpark met een groepje intellectuelen. Paul Mantel, die nu bij het NIOD zit, en *Parool*-redacteur Mark Moorman zaten er ook bij.

“Matthijs is vrij groot, dus snel is hij niet. Maar hij stond altijd op de juiste plek. In het begin van de wedstrijd speelde hij beheerst, hield hij zich rustig, maar op een gegeven moment liet hij altijd een hoogstandje zien. Zodat je dacht: hij kan écht voetballen.

“Nadat we een paar jaar in het park hadden gespeeld, werden we door Peter van de Rijt, een zakenman met allerlei rare zaakjes, naar de voetbalclub SC Buitenveldert gehaald. Sommigen van ons, zoals Mark, speelden ook echt goed. Ik had altijd hoog gespeeld, dit was voor mij een trapje naar beneden. Henk Spaan en Frits Barend zaten ook in dat elftal. Frits was een gemene voetballer. Hij schopte ▶

FRIEK VAN ASPEREN / ANP

Na Linda. en Gullit. nu de presentatie van Matthijs.

- ▶ mensen half dood. Van de Rijt trainde ons; dat nam hij bloedserius. We kregen heel zware trainingen en na afloop een rapportcijfer. Daar moesten wij wel om lachen.

“In onze tijd gold nog dat linkse intellectuelen niet sportten. Dat vonden wij volslagen onzinnig; daarom vergrootten wij onze liefde voor voetbal uit. *Hard Gras*, het initiatief van Matthijs en Henk Spaan, kwam daaruit voort. Zij zochten juist schrijvers uit de intellectuele wereld om de discrepantie tussen sport en intellectuelen op te heffen. Mensen als P.F. Thomése en Anna Enquist schreven voor het blad. Dat Anna Feyenoord-fan was, vonden wij belachelijk.”

Henk Pröpper, *directeur Nederlands Literair Productie- en Vertalingenfonds, was vriend en studiegenoot*

“Of ik hem als mijn kroonprins beschouwde? Ach, ik geloof niet dat ik daarin zo expliciet was; gedoodverfde opvolgers lopen het grote risico voortijdig onthoofd te worden. Feit is wel dat ik hem in 1988 tot chef-kunst promoveerde. Dat veroorzaakte consternatie op de redactie; hij was toen nog maar een twintiger. Maar hij was een creatieve jongen, had uitstraling en een verfrissende visie op de kunstpagina's. Geïnspireerd door een blad als *The New Yorker* ruimde hij net zoveel plaats in voor popmuziek als voor toneel.

“Schoorvoetend erkende de redactie zijn autoriteit. Maar mijn toenmalige adjunct en hij vlogen elkaar regelmatig in de haren omdat hij zijn budget overschreed. Had hij een conflict, dan zag je ineens wel een heel andere Matthijs; hij kan behoorlijk opgefokt zijn.

“Van zijn ambities maakte hij nooit een geheim. Net toen ik worstelde met de PCM-directie over de krant op tabloidformaat, vertelde hij dat hij hoofdredacteur kon worden bij de VPRO. Ik bood hem een plaats aan in de hoofdredactie; omwille van de interne stabiliteit en zijn creatieve inbreng wilde ik hem niet kwijt.”

Sytze van der Zee, *oud-hoofdredacteur Het Parool*

“Ik zou ons verre vrienden willen noemen. Als ik hem tegenkom, drinken we weleens wat. Laatst zag ik hem nog, fietsend in de Utrechtsestraat. In hoog tempo, net als altijd, op weg naar weer een tevreden klant. Ik ken hem al lang. Ik heb hem als directeur van de VPRO nog gepolst voor het hoofdredacteurschap.”

Hans van Beers

“Tijdens mijn vakantie nam hij als adjunct de leiding van een werkgroep die de toekomst van de krant besprak. Hij beloofde dat ze naast mijn tabloidplan een aantal alternatieven op een rijtje zouden zetten. Bij mijn terugkeer bleek dat hij zijn eigen plan voor een Amsterdams georiënteerde krant met een bijlage op tabloidformaat al aan Cees Smaling en de Stichting Het Parool had gepresenteerd. Dat zij enthousiast waren over zijn voorstel was geen verrassing; Smaling had eerder laten weten dat hij zo'n compromis wel zag zitten. Of hij tijdens mijn afwezigheid een mes in mijn rug stak? Ik laat het aan anderen om daarover te oordelen.

Sytze van der Zee

“Hij heeft Sytze geen mes in de rug gestoken. De werkgroep die hij formeerde, wilde de nadruk leggen op het Amsterdamse karakter van de krant. Ik was het daarmee eens. Als hoofdredacteur moest hij de rotzooi van Sytze opruimen. Sytze had letterlijk en figuurlijk alle krediet verspeeld. Er waren in die tijd twee kampen: Sytze-adepten en -bestrijders. Ik was bestrijder.

“Matthijs moest als hoofdredacteur meteen bezuinigen. Maar er kwam nog een ronde. Ik moest ongeveer tienduizend gulden van mijn budget inleveren. Daarmee kon ik de kwaliteit niet handhaven. Ik voerde felle debatten met hem. Daarin stelde hij zich onvolwassen op. In de trant van ‘het ligt op jouw bordje, zie maar hoe je het redt’. Ik riep de hulp van de redactieraad in. Toen hij daar ook niet op reageerde, heb ik me een week ziek gemeld.

“Naar ik begreep op instigatie van anderen heeft hij mij in die week uitgenodigd voor een gesprek. Maar de bezuinigingen bleven overeind en hij dacht niet mee over een oplossing. Om die reden wilde ik geen chef meer zijn. Ik vond zijn houding niet getuigen van groot staatsmanschap. Hij wacht af tot de ander een zet doet.”

Hans van Maanen, *wetenschapsjournalist, ex-chef wetenschap bij Het Parool*

“Sytze van der Zee, met wie ik al lange tijd goed bevriend was, stuurde mij als correspondent naar New York. Veel mensen waren jaloers op dat mooie baantje. Toen Matthijs chef-kunst werd, waren mijn stukken ineens niet goed genoeg meer en schoof hij een vriendje van hem naar voren. Ik was mijn baan kwijt. Dat was geen ramp, maar het heeft wel mijn beeld van hem bepaald.

“Hij kan de suggestie wekken dat hij enorm veel interesse in je heeft, maar die interesse duurt zolang hij je voor zijn karretje kan spannen. In het begin konden we aardig overweg. Inmiddels vind ik hem een onbetrouwbare opportunist met een blinde ambitie.”

Rob Malasch, *galeriehouder, voormalig kunstredacteur bij Het Parool*

“Hij is een bijzonder inspirerende man, die mensen zo weet te prikkelen dat ze het beste van henzelf geven. Dat gold ook voor mijzelf. Om de drie maanden ging ik met hem en zijn adjunct-hoofdredacteur Frits Campagne een lang weekend weg. We zijn ook eens naar Engeland geweest, waar we een voetbalwedstrijd zagen en tussendoor over *Het Parool* spraken.

“Bij *Het Parool* zijn we niet goed uit elkaar gegaan. Achteraf heb ik weleens gedacht dat hij als fan van Engelse kranten naar Brits

voorbeeld alle macht in eigen hand wilde hebben en naast hoofdredacteur zelf uitgever wilde worden. Maar dat is gissen; ik heb hem hierover eigenlijk nooit meer gesproken.”

Roland Pelle, oud-uitgever *Het Parool*, bedenker en uitgever van *Kidsweek*, uitgever/commerciële zaken *Torpedo*

“Snel, *witty*, *to the point* en heel sterk in persoonlijk contact. Zoals je hem ziet bij *De wereld draait door*, zo ken ik hem ook. Typisch een man van de interactie, dan is hij op z'n sterkst.

“Drie jaar lang zag ik hem wekelijks met Martin Bril en Felix Rottenberg. Als hoofdredacteur van *Het Parool* belde hij eens op: het lijkt me hartstikke leuk om met een paar outsiders over de krant te praten; heb je zin om mee te doen? Iedere woensdagochtend vroeg troffen we elkaar om negen uur. We kregen er alle drie geen cent voor, maar we waren er altijd. Dat kwam zeker door Matthijs; ik had het gevoel dat ik hem erg teleur zou stellen als ik niet zou komen.

“De locatie, het voormalige koffiehuis van Ischa Meijer aan de Prinsengracht, had op zichzelf natuurlijk al wat. Niets formeels, gewoon vier mannen met koffie aan een tafel. Wie waren er op de laatste receptie op het stadhuis? Vinden jullie wethouder Stadig ook zo'n lul? Over dat soort dingen hadden we het; wij dienden als zijn antennes. Het duurde nooit lang; om tien uur racete Matthijs snel op z'n fiets naar *Het Parool*; later zagen we het resultaat terug in de krant. Dat was natuurlijk aardig, en hij was nooit te beroerd om te erkennen dat wij een veel bredere kennis hadden dan hijzelf.

“Toen hij na vier jaar opstapte bij *Het Parool* was ik uiterst verbaasd: hij had altijd gezegd dat hij vijf jaar zou blijven. Na zijn vertrek naar AT5 heb ik hem amper nog gesproken. Ons contact bleek puur functioneel te zijn geweest, we waren blijkbaar nooit vrienden geworden.

“We hadden, zoals je dan doet, afgesproken de bijeenkomsten gewoon gezellig voort te zetten, maar al gauw kwam de klad erin. De volgende *Parool*-hoofdredacteur Erik van Gruijthuijsen, heeft nog geprobeerd om een vergelijkbaar clubje te formeren in Vak Zuid. Maar de chemie die Matthijs tot stand kan brengen, ontbrak volkomen.”

John Jansen van Galen

“Zich voeden met kennis van anderen heeft hij altijd gedaan. Slimme mensen moeten zich ook door mensen om zich heen laten raden. Op die manier verzamel je verschillende perspectieven, doe je op allerlei gebieden kennis op. Rottenberg doet dat zelf overigens ook zo.”

Henk Pröpper

“Ik heb gehoord dat zijn vertrek naar AT5 in 2001 de uitkomst was van een interne deal met PCM, toen nog eigenaar van de lokale zender. Hij wilde niet verder bij *Het Parool* omdat zijn anderhalfformaat geen zoden aan de dijk zette en Smaling zich nog altijd verzette tegen een volledige tabloid. Bij AT5 was net de vacature van hoofdredacteur vrij;

‘Na zijn vertrek naar AT5 heb ik hem amper nog gesproken. Ons contact bleek puur functioneel te zijn geweest, we waren blijkbaar nooit vrienden geworden.’

zo kwamen ze netjes van elkaar af. Dat hij ook nog directeur werd, had te maken met zijn salaris. Alleen het hoofdredacteurschap van AT5 was niet voldoende om de kosten te dekken.

Sytze van der Zee

“Hij is weg zodra hij ergens anders meer verdient. Het is nooit genoeg.”

Rob Malasch

“Als baas bij AT5 trok hij heel energiek volstrekt zijn eigen lijn – hij bedacht een nieuwe vormgeving en er kwamen peperdure decors. Best creatief, hoor – als resultaat van eindeloze brainstormsessies kregen we als decor een soort Ikea-kast met 38 cactussen. Toen hij er eenmaal van doordrongen was dat hij veel te veel geld uitgaf, terwijl hij eigenlijk moest bezuinigen, haakte hij ogenblikkelijk af. We zagen hem gewoon niet meer. Op 11 september 2001 stond ik met Theodor Holman in de studio terwijl de Twin Towers brandden. Waar is Matthijs? riepen we. Onvindbaar. Later bleek dat hij in Hilversum zat, voor proefopnames van zijn VARA-programma *De Gids*. Hij heeft nog even getreuzeld tot de hoogte van zijn vertrekpremie naar zijn zin was, toen liet hij AT5 binnen een jaar in complete chaos achter om bij Net 3 coördinator te worden.

Paul Damen

Als hoofdredacteur van *Het Parool* in 1997, met toenmalig *Parool*-columnist Freek de Jonge

‘Hij is succesvol, en dan zijn er altijd mensen die zelf niet succesvol zijn die op je in gaan hakken. Maar waarom altijd dat zure? Gun die man zijn succes.’

► “Hij is tamelijk kort netcoördinator geweest. Zijn verwachtingspatroon was omgekeerd evenredig aan het spasme waarin de Hilversumse televisiewereld verkeerde. Hij wilde veranderingen doorvoeren in het tempo van een honderd-metersprinter. Maar het waren eerder marathonlopers in Hilversum. Ik had gehoopt dat hij van die ingewikkelde types bij de VARA, VPRO en NPS een vrolijke bende zou kunnen maken met zijn aanstekelijke Amsterdamse elan. Hij was er ook tamelijk zeker van dat hij het wilde. Maar hij bleek al snel niet de man van het corvee. Ik had wel wat meer uithoudingsvermogen, meer souplesse van hem verwacht. Hij had immers ook een krant geleid.

“Zijn vertrek lag voor dertig procent aan zijn gebrek aan ambitie om vuil werk op te knappen en voor zeventig procent aan het publieke bestel dat in beton gegoten is. Maar mijn teleurstelling was minder groot dan die van anderen, omdat hij is gaan presenteren. Dat doet hij uitstekend.”

Hans van Beers

“Tijdens het diepgaande conflict over de vernieuwing van *NOVA* ging hij schuil achter de brede schouders van Felix Rottenberg. Via *de Volkskrant* lekte uit dat *NOVA* helemaal anders moest. De presentatoren waren ontslagen en er waren twee nieuwe presentatieduo’s aangesteld, onder wie Felix en Matthijs. Dat wij dit als redactie in

de krant moesten lezen, zette zeer kwaad bloed. Wij waren het er ook niet mee eens dat ons actualiteitenprogramma de concurrentie moest aangaan met de talkshow *Barend & Van Dorp*. Hoe Matthijs er precies over dacht, is nooit duidelijk geworden. Naar mijn waarneming heeft Felix de neiging zijn omgeving te modelleren en Matthijs is juist geneigd om zich door zijn omgeving te laten modelleren.

“Toen Felix vertrok omdat hij zijn zin niet kreeg, was een breuk met Matthijs onvermijdelijk. Ik heb begrepen dat hij had willen blijven, maar dat werd niet geaccepteerd. De sfeer op de redactie was explosief, bijna vijandig.”

Piet van Asseldonk, *voormalig eindredacteur NOVA*

“Zoals hij voetbalt, interviewt hij. De zorgvuldig gedoseerde hoogstandjes, in alle rust voorbereid, komen terug in zijn vraaggesprekken. Hij voert eerst een schijnbaar ontspannen gesprek, maar ondertussen bereidt hij iets voor. Dan broedt hij op een zet die het interview een draai geeft waardoor zijn gesprekspartner moet excelleren of op zijn tellen moet passen. Hij charmeert eerst en slaat dan toe, zonder dat dat echt ten koste gaat van iemand.

“Hij is als presentator precies zoals hij zou willen zijn. De handschoen past hem perfect. Hij laat een mengeling van theater en temperament zien. Presenteren is óók theater.

“Opvallend is dat ook mensen uit de intellectuele wereld hem interessant vinden. Ik maakte laatst deel uit van een PvdA-denktank over cultureel beleid onder leiding van Ronald Plasterk. Het ging over het gebrek aan cultuur op televisie. Iemand zei: ‘We hebben *De wereld draait door* toch al.’”

Henk Pröpper

“Hij is een vakman met een uitdagende en opvallende manier van presenteren. Die klasse zie je niet veel in Nederland. Hij krijgt er massa’s mensen mee aan de buis gekluisterd. Ook een pre: hij is niet gebonden aan de autocue. Hij improviseert niet; dat klinkt wel makkelijk, maar het is een kwestie van weten wat je doet.

“Hij is succesvol, en dan zijn er altijd mensen die zelf niet succesvol zijn die op je in gaan hakken. Maar waarom altijd dat zure? Gun die man zijn succes.”

Mart Smeets, *sportpresentator, groot voorbeeld van Van Nieuwkerk, was gast in De wereld draait door*

“Als hij een kamer binnenkomt, gaat het licht aan. Zijn enorme energie wordt door de televisie hoogstens uitvergroot. Hij geeft energie; daarmee is hij een opvallende uitzondering op zijn journalistieke generatiegenoten die vooral energie opzuigen met hun tobberige, zure levenshouding.

“Ik heb het geluk dat ik hem weleens tref, en na zo’n ontmoeting voel ik me alsof ik de hele wereld weer aankan. Dat zijn aandacht maar kortstondig is, kan me niets schelen. Wat interesseert het mij nu of hij nog aan me denkt als ik weg ben? Dat hij wordt bekritiseerd omdat hij functionele vriendschappen zou onderhouden, vind ik ook gezeur.

2003: met medepresentator van NOVA Felix Rottenberg

Spreek ik voor mezelf, dan zijn er naast mijn vrouw misschien maar een of twee andere mensen met wie ik zuivere emotionele relaties onderhoud.”

Arno Kantelberg, *hoofdredacteur Esquire, bedenker van het tv-programma De Gids*

“Ik kom hem nog weleens tegen, dan zeggen we elkaar gedag. Hij is niet mijn favoriete soort persoonlijkheid, een beetje het type ‘dikke mik’. Een jongen met flair en een grote mond. Hij is goed in het van de grond trekken van plannen, maar de zaken op peil houden, interesseert hem niet. Hij drijft zijn zin door, en daar was de redactieraad van *Het Parool* niet altijd van gecharmeerd. Maar hij krijgt daardoor ook dingen voor elkaar.”

Hans van Maanen

“Het is opvallend hoe iedereen hem de hand boven het hoofd houdt. Ook de mensen die hij heeft laten vallen.”

Rob Malasch

“Hij is ongelooflijk populair, zeker bij vrouwen. Dat blijkt op het forum van onze website waar vrouwen afspreken om naar de uitzending van *DWDD* te gaan. Met het oog op de verschijning van *Matthijs*. maakte ik daarom een portret met als invalshoek het geheim van zijn aantrekkingskracht. Daarin vertellen vrouwen dat hij vreemd gaat. Heel even heb ik overwogen dat het journalistiek misschien niet sterk is dat ze alleen anoniem aan het woord komen. Maar ik kon er gewoon niet omheen.”

Phaedra Werkhoven, *chef-reportage-VIVA*

Met medepresentator Wilfried de Jong van het VPRO-programma *Holland Sport* (2004)

“De verhalen over vrouwen zijn mij bekend. Bijna alle leuke mannen zijn vrouwenmannen. Ik ken zijn vrouw Karin heel goed, zijn kinderen ook. We hebben delen van vakanties samen doorgebracht. Ik praat er niet over. Karin is een fantastische vrouw.”

Henk Pröpper

“Ik hoorde wel dat hij in het rond sliep, maar ik rookte niet en de roddels uit de rookkamer van *Het Parool* gingen aan mij voorbij.”

Hans van Maanen

“Alle kritiek valt uiteraard, zoals wel vaker in de journalistiek, terug te voeren op die ene boze eigenschap: afgunst. Je kon erop wachten tot hij werd afgebrand; hij heeft gewoon te veel succes.”

Arno Kantelberg

Geen commentaar

Ewart van der Horst, *eindredacteur bij De wereld draait door*: “Ik heb heel nare ervaringen met dat artikel in *VIVA*. Mijn verzoek of mijn naam uit het verhaal mocht, is niet gehonoreerd. Ik sla *HP/De Tijd* journalistiek hoger aan, maar wil deze beker toch liever aan mij voorbij laten gaan.”

Felix Rottenberg: “Ik heb op andere plaatsen gezegd wat ik over hem te zeggen heb, daar wil het bij laten.”

Theodor Holman: “Of ik de teen-nagel van Gerard van het Reve die hij bewaarde in een potje op zijn *Parool*-bureau in mijn mond heb gestopt? Haha, geweldige anekdote, hè? Hebben we samen verzonnen.

“Matthijs en ik waren ooit goede vrienden, we zijn twee keer samen op vakantie geweest. Maar sorry, ik zeg verder

niets over hem, dat heb ik mezelf ooit plechtig beloofd. Toen hij vertrok bij *AT5* heb ik hem in de media een slappeling genoemd. Bij nader inzien vind ik het niet chic van mezelf dat ik dat niet eerst tegen hemzelf heb gezegd. Ik heb hem sindsdien ook nooit meer gesproken.”

Michiel van Nieuwkerk, *broer*: “Ik heb een paar keer over Matthijs gepraat, en ik heb er helemaal genoeg van.”

Henk Spaan, *goede vriend*: “Ik heb zo langzamerhand wel genoeg artikelen over hem gezien.”

Erik van Muiswinkel, *goede vriend*: “Ik doe niet mee. Ik ben al zó vaak benaderd voor artikelen over hem.”

Tom Kamlag, *ging hem voor als net-coördinator bij Nederland 3*: “Onze

werkzaamheden hebben elkaar vier maanden overlapt. Het was een diffuse periode. Ik deed de lopende zaken, hij richtte zich op de tijd die komen zou. Hij heeft er kort gezeten. Waarom? Ik heb geen idee.”

Rosita Steenbeek, *schrijfster, studeerde Nederlands met hem*: “We hebben wel samen colleges gehad, maar we hadden geen contact. Ik kende hem van gezicht, net als Adriaan van Dis, die zag ik in de bibliotheek. Later heb ik nog weleens een drankje met hem gedronken. Het is een leuke man. Ik vond het ook erg jammer dat ik de twee keer dat hij me voor zijn tv-programma had uitgenodigd niet kon.”

Ed Ribbink, *voormalig adjunct-hoofdredacteur NOVA*: “Nee u mag mij niets vragen over Matthijs van Nieuwkerk.” |